

[Henning Philipsen.]

efter min opfattelse. Den er ikke talende for forslagsstillerne.

Jeg vil føje til yderligere, at hvis dette skal fortsætte på den facon, som man har kørt det indtil nu, så synes jeg nok, at formanden for folketingets boligudvalg på baggrund af, hvad der er sket i de sidste 14 dage til 3 uger, burde tage sine udtalelser til dagbladet B. T. i dag op til alvorlig revision, for de understreger efter min mening, at boligudvalgets formand aldeles ikke har forstået, hvad det er, der sker ude i befolkningen; alermest understreger de efter min opfattelse, at boligudvalgets formand ikke engang har begrebet det forlig, han selv har skrevet under på.

Jørgen Jensen (DKP):

Vort forslag går, som det allerede er nævnt, ud på, at den huslejestigning, som er en følge af den omkostningsbestemte husleje i boligforliget, ikke træder i kraft. Når den socialdemokratiske ordfører siger, at husleje-forhøjelserne burde behandles på et mere sagligt grundlag, så er jeg derfor enig, hvis der dermed hentydes til boligforliget, for det er i allerhøjeste grad ikke et sagligt grundlag at behandle husleje-forhøjelser på.

Man skal erindre sig de løfter, der blev givet, da man gennemførte boligforliget. Det var løfter om, at huslejestigningerne ikke ville blive så store, som de er blevet. Det var ikke, fordi man ikke blev advaret. Det var ikke, fordi det ikke kunne beregnes. Men det var simpelt hen, fordi man ville have det til at glide ned, man endelig ville gennemføre.

Jeg skal også erindre om, at man gav løfter om, at man ville bygge 40.000 lejligheder. Dengang talte man også om beskæftigelsen. Nu siger man igen i afvisningen, at selv de høje huslejer vil medføre øget beskæftigelse. Vi fik ikke de 40.000 boliger. Vi fik 25.000 i år. Med hensyn til almenbygget boligbyggeri sagde man 12.000, det bliver måske 6.000, og det vil falde ned til 3.000. Det var det, man lovede dengang som betingelse for gennemførelse af boligforliget. Det blev ikke opfyldt. Og som sagt: huslejernes stigning på 10-14 pct. blev 50-100 pct.

Følgerne af den omkostningsbestemte husleje vil også forøge inflationen. I den økonomiske politik har vi i det sidste 1½ år hørt, at dette folketing har diskuteret de

slemme følger af lønforhøjelser, af dyrtidsreguleringer. Det ville fremkalde inflation. Det ville ødelægge dette lands økonomi, skade konkurrenceevnen og fremme arbejdsløshed. Men hvad er omkostningsbestemt husleje? Det betyder jo reelt, at ejendomspriserne vil stige. Det betyder reelt, at ejendomsvurderingerne vil stige, og følgen bliver en højere forrentning af den kapital, der er investeret. Det bliver nye huslejestigninger. Det bliver altså en skruede ende. Det bliver i virkeligheden fremmende for inflationen.

Derfor ville det være rimeligt, om man erkendte, at det boligforlig, man havde gennemført, ikke var gennemtænkt, og dets følger havde man ikke regnet med, hvorfor man satte huslejestigningerne i stå og dermed begyndte en helt anden form for boliglovgivning end den, som man har udarbejdet her.

Må jeg også erindre om, at det flertal, som gik ind for boligforliget, var det samme flertal, som gik ind for indgrebet i overenskomstsituationen. Dengang gjorde dette folketing sig ansvarligt for de overenskomster, som nu er gældende på arbejdsmarkedet. Må jeg have lov til at citere, hvad alle overenskomsterne indledes med. Der står i disse overenskomster: Så længe denne overenskomst står ved magt, må ingen af de undertegnede organisationer eller disses medlemmer enten enkeltvis eller flere i forening forsøge på ved noget som helst middel, åbent eller skjult, at modarbejde dens bestemmelser.

Er det ikke en undergravning af det økonomiske grundlag, som var forudsætningen for overenskomsterne, der sker her?

Vi hørte boligministeren nævne, hvad de stigninger var, som man havde beregnet i København. Det var ca. 100 kr. pr. måned i stigning. Ja men hvad betyder det reelt? Det betyder reelt, at arbejderne, hvis de skulle bevare deres købekraft, skulle have en krone mere i timen. Derfor må man sige, at skal der være nogen mening i lovgivningen her, så burde man også kunne tage i anvendelse den arbejdsretslov, som man har vedtaget her i folketinget, med den begrundelse, at den skulle sikre overholdelse både af overenskomsternes bogstav og også af deres grundlag og indhold. Man fristes til at sige, at folketingsflertallet her burde kunne